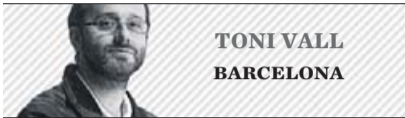

SANT JORDI 2017

AMB ULLS D'ESTRANGER

Un grapat de 'lovely', 'beautiful' i 'Wonder'

TONI VALL
BARCELONA

“Bonica, sí, sens dubte d’una bellesa sublim, una rossa esvelta, de metre vuitanta, amb unes cames llargues i esplèndides i els canells menuts. [...] No estaves pas mirant un objecte remot de l’esplendor femenina, estaves parlant amb un subjecte humà, vivent, que respirava”. Des que vaig llegir aquest fragment de *Diari d’hivern*, en què el seu marit la descriu amb unes paraules tan boniques, que tenia ganes de veure Siri Hustvedt en persona. No menciono el nom de l’autor d’aquestes línies forma part intangible de l’esperit –no ser “la dona de”– del seu llibre *Les dones que miren els homes que miren les dones*, un conjunt d’assajos en què el món femení té un pes molt rellevant.

Hustvedt és una de les firmes internacionals que enguany visiten Barcelona el 23 d’abril. Ve de gust saber quina és la seva mirada, si veuen satisfetes les expectatives i connecten amb les essències de la festa. Abans de trobar-me amb ella, començo el matí visitant Petros Màrkaris a la carpa d’Abacus. Seu al costat de Valerio Massimo Manfredi. Tots dos han arribat quinze minuts abans de l’hora i ja tenen cua que els espera. “Ho arreglarem això?”, li pregunten un parell de persones a l’escriptor grec, conscients que la

seva veu literària sobre la crisi econòmica és substancial i escoltada. Respon amb poques paraules però amb un somriure quasi perenne als llavis. “Els seus llibres són intemporals”, sento a la cua, i quasi al mateix temps Manfredi li comenta a un lector que el llibre antic que li ha portat per firmar és “el llibre d’una vida”. Ja se sap que el temps, de la manera que sigui, és sempre a totes les obres d’art.

A la Fnac R.J. Palacio firma exemplars de *Wonder* i Sarah Lark de la seva Tetralogia del Foc, culminada amb *Una promesa a la fi del món*. Lark està contenta, fa dos anys ja va venir i ara repeteix: “Quina festa tan magnífica. M’he fet addicta a Sant Jordi!” Palacio està molt més enfeïnada i no té gaire temps per distreure’s, però, cap problema, la seva editora en català, Isabel Martí, li reduplica l’entusiasme: “L’àngel de *Wonder* no és només literari, és ella mateixa! És tan amable, tan natural i tan poc comedianta!”

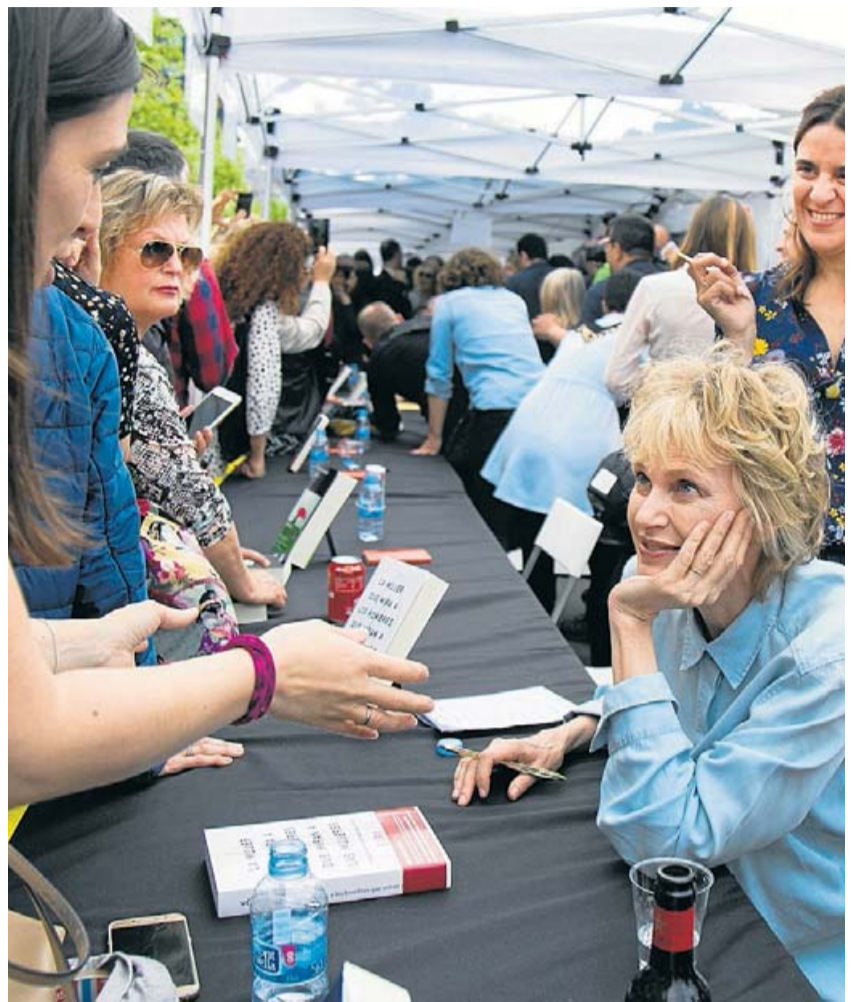
A l’entrada de la carpa de la Central topo amb Donna Leon, que contempla meravellada les gràcies d’un gos a qui estan acariciant. La saludo i es queda flipada amb la meua camisa de guineus: “*Oh, foxes, beautiful!*” Li explico que me la van portar els Reis i ella contraataca amb una camisa d’insectes que li encanta però que ja es va posar ahir i no era qüestió de repetir. Amb tants animals no sé si preguntar-li sobre el cocodril

Coneguts

A Petros Màrkaris li pregunten sobre la crisi: “Ho arreglarem això?”

Entesos

“Tots els que venen coneixen bé els meus llibres”, diu Hustvedt

Siri Hustvedt estava sorpresa perquè els lectors que li demanaven una firma coneixien la seva obra. FRANCESC MELCION

que li agradaria que es mengés els turistes de la seva estimada Venècia. Em fa gràcia llegir a les llistes de firmes que Paul Preston –que seu una mica més enllà de Leon– firmarà exemplars de tota la seva obra. Un lector s’ho pren al peu de la lletra i li porta quatre llibres diferents de la seva biblioteca.

Esquivant un segurata molt anti-pàtic arribo finalment darrere de Siri Hustvedt i veig a pocs centímetres el cabell ros i l’altura prominent tan

ben descrits pel seu marit. Com que ara quasi totes les firmes van acompanyades d’una foto amb el mòbil, ella s’hi aboca amb diligència i quasi es penja del coll dels lectors. Està molt contenta amb el seu primer Sant Jordi: “És preciós perquè totes les persones que venen coneixen bé els meus llibres. Ningu ve per casualitat i això és molt emocionant”. Dos lovely durant una conversa de cinc minuts, uns lovely humans, vivents, que respiren. —

EN FAMÍLIA

Alerta, hi ha roba estesa

ANNA MANSO
BARCELONA

Sant Jordi cau en diumenge i la coincidència influeix, i molt, en la vida de les parelles amb fills. Pel que fa al manteniment i caliu de la flama amorosa, el dia festiu va fatal. Arrossegat els nens i nenes entre la multitud no és gens romàntic. He vist progenitors rebufant mentre la canalla els suplicava per setanta-quatre vegades una moneda papa per favor, per pagar al senyor que fa bombolles de sabó al peu de la catedral de Barcelona. D’altres carregaven bebès adormits en braços en ple formiguer humà al Portal de l’Àngel. Una mare embarassada practicava l’esport de risc del dia: arrossegar un cotxet per les Rambles.

No és, per tant, un entorn favorable per pronunciar les refotudes paraules d’amor. Quan Sant Jordi

cau en dia laborable, en canvi, els progenitors driblen les obligacions laborals i l’amor de parella torna als nivells diabètics recomanables. No és estrany, doncs, que l’APEC, l’Associació de Progenitors Enamorats de Catalunya, exigeixi que a cap governant d’aquells que gosen dedicar portades de diaris a un sorteig de loteria en lloc de dedicar-lo als llibres el dia de Sant Jordi, se li acudeixi convertir-lo en dia festiu. L’associació, evidentment, me l’acabo d’inventar, però si fos real segur que emetrien un comunitat en aquesta direcció.

Arabé, no tot és negatiu. Per a la difusió del malèvol virus de la lectura la coincidència és providencial. Els progenitors, tant els lectors com els que diuen que ho són però no ho són, com els que directament afirmen que no ho són, acostumen a sortir a fer un volt. I llavors, pam! Ho vulguin o no ho vulguin topen de morros amb parades curulles d’estrany objectes rectangulars de paper.

N’hi ha que van decidir viure Sant Jordi en família.

RAQUEL MOSULL

És el dia del llibre i queda bé comprar-ne, ni que sigui un. Fins i tot hi ha progenitors que en compren d’autors catalans. Ho he viscut en primera persona. Ho juro. I aquests progenitors arriben a prendre’s la

molèstia de dur els fills fins als autors perquè els firmin els llibres i es facin fotos al seu costat, sense importar-los que els autors de literatura infantil i juvenil catalans no siguem famosos.

Cal dir que perquè aquest fenomen paranormal es produeixi comptem amb la complicitat de les llibreries especialitzades o amb bones seccions de literatura infantil i juvenil. D’acord, la glòria dels supervivents se l’endú el ratolí d’origen italià, o el meravellós nen lleig de l’escriptora R.J. Palacios, o els youtubers que (ehem) escriuen llibres entre vídeo i vídeo.

Però el dia de Sant Jordi, quan cau en diumenge, una gernació de ciutadans menors de divuit anys observa atònita com els adults tafanegen, remenen i comprem llibres. I en fer-ho poden arribar a la perillosa conclusió que els llibres són importants. Fins que algú diu “Corre, que comença el partit” i la màgia s’esvaeix fins d’aquí un any. —